

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 4216/14

לפני: כבוד השופט י' עמית
כבוד השופט י' אלרון
כבוד השופטת י' וילנר

העותר: צבי גלנט

נגד

המשיבים: 1. מועצת התכנון העליונה במינהל האזרחי
2. ועדת המשנה להתנגדויות של מועצת התכנון
העליונה
3. המועצה האזורית שומרון
4. הועדה המיוחדת לתכנון ובניה שומרון

עתירה למתן צו על תנאי ולמתן צו ביניים

תאריך הישיבה: י"ב בתמוז התשע"ח (25.6.2018)

בשם העותר: בעצמו
בשם המשיבות 1-2: עו"ד רועי שויקה
בשם המשיבות 3-4: עו"ד רויטל אפלבוים

פסק-דין

1. במסגרת העתירה עבת הכרס שבפנינו על נספחיה ועל שלל הסעדים שנתבקשו בה (וכך גם בעתירה המתוקנת), מבקש העותר כי תוכר זכותו בשטח בו הוא מחזיק, בקרבת היישוב איתמר, וכן כי תתקבל התנגדותו לתוכנית המייעדת את השטח לצרכי ציבור.

2. נאמר בקצרה, כי ספק אפילו אם ניתן לראות את העותר כ"מחזיק" במבנה היביל בו הוא מתגורר לטענתו מעת לעת, או בשטח הסמוך לו. במישור הקנייני, העותר לא הצביע על מקור זכותו וטענתו כי התיישבותו במקום היתה על סמך הנחה שמדובר ברכוש נטוש, סותרת טענות אחרות שהעלה, כמו הטענה כי מדובר בקרקע פרטית. קשה להלום כי בית המשפט יושיט סעד למי שמצהיר בריש גלי כי תפס קרקע שאינה שלו.

סיכומו של דבר, שהעותר לא הצביע על כל מקור לזכות קניינית כזו או אחרת לגבי השטח לו הוא טוען לזכות.

3. גם במישור התכנוני לא מצאנו ממש בטענות העותר. כידוע, בית משפט זה אינו יושב כמתכנן על, ולא מצאנו אי סבירות בתוכנית. כפי שנאמר בהחלטת ועדת המשנה להתנגדויות, יש הגיון רב בקביעת הייעוד הציבורי באיזור, על פני קיומה של נחלה חקלאית מבודדת או מקום מגורים מבודד, ואין כל היגיון להציב בלב שטח ציבורי, שטח פרטי למגורים. לא למותר לציין כי השטח מושא העתירה רחוק מלב היישוב ואינו צמוד דופן ליישובים.

אף לא מצאנו ממש בטענת ההפליה, באשר מבני המגורים שמתוכננים להיבנות בסמוך לשטח, אמורים לשמש את הפנימיה/הישיבה במקום.

ובקיצור, העותר בחר לתפוס שטח כלשהו במיקום מסוים, ללא היתר חוקי וללא מקור זכות, ובכך לא סגי כדי שוועדת התכנון תאשר תכנית שנתפרה לצרכיו האישיים של העותר, לעומת צרכי הציבור הכלליים.

4. רשמנו לפנינו כי למרות היעדר זכות לכאורה במישור הקנייני, הרי שאם וכאשר יבוצעו הליכי הפקעה כלשהם, יתאפשר לעותר לטעון כי הוא זכאי לפיצוי כזה או אחר, אם בכלל.

5. אשר לשאלה העקרונית של פיצול תוכניות, הרי שלאור נסיבות העתירה דכאן, איננו רואים להידרש לנושא זה. מכל מקום, רשמנו לפנינו את הצהרת המדינה כי עד להשלמת תיקון חקיקה בנדון, לא יבוצעו פיצולים נוספים בתוכניות מתאר ביו"ש.

6. סופו של דבר שאנו דוחים העתירה על כל ראשיה והסעדים שנתבקשו בה.

לפנים משורת הדין, אין צו להוצאות.

ניתן היום, י"ב בתמוז התשע"ח (25.6.2018).

ש ו פ ט ת

ש ו פ ט

ש ו פ ט